

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

ЧОМУ ТОРГОВИЙ ЦЕНТР НЕ ТІШИТЬ НЕТІШИНЦІВ

Якщо поставити таке запитання, то відповіді на нього коротко — бо вони нетішинці. І це свята правда, не сприяє тут тішитися, не лише політика а й буття мирське. У політиці міста у січні місяці проявилось це колотнечо навколо будівлі «Торговельного центру» (далі ТЦ), а буття останнього тижня січня і першого тижня лютого місяця затьмарило небо багатьом нетішинцям п'ятма похоронами діточок — немовлят, що для міста в 34000 мешканців — забагато, але якось стає мало-помалу звичним. Густо стали вмирати й дорослі, 13-го — 50 років, 14-го — 60 нема ще певне, а поховали. Це, що знаю, а що ще не знаю?

Отже, відповідаю, чому вони нетішинці — бо служать чорту, а не Богу. Не збираюся вказувати далі, хто з них кому, прийде час — дійде й без мене кожному, бо писав, казав не раз та не слухають. То ж ... Бог навчить.

Хочу, за правилом газети ВМ захистити правду мало захищених у колотнечі навколо будівлі «Торговельного центру». Не починаючи, зауважу, що підприємці цього закладу у халепі великій. Бо хто би не був власником його, навіть вони (був у них такий шанс і це для них найкраще), то не вигідно і вкрай небезпечно тримати над тісний зал та не надто потрібні, економічно не вигідні підсобні приміщення великої площі.

Почну з зборів, що стали наслідком пікетування 39-ї сесії міськради. 25 січня 2009 року у Палаці Культури відбулися збори щодо доцільності проведення місцевого референдуму про дострокове припинення повноважень міського голови, затвердження точного формулювання питання, що виноситись на референдум та обрання складу ініціативної групи по збору підписів щодо його проведення.

Одразу скажу, що усе заплановане зборами — вирішене. Воно й не дивно, бо майже всі на них були ті, кому цього хочеться, або ті, кого заохотили на це, або ті, кого обдурили для цього.

Щоб останнім не кривдно було, та щоб вони себе впізнали, давайте розберемося, чи то так. Зауважу, що я не перечу у тім, що мера місту треба кращого і що напевне ще нема такого, хто більше проти нього писав і, хай знає — ще писатиму, допомагатиму мало захищеним у захисті їхніх інтересів, як Бог дасть.

Отже, кінцевим результатом зборів мають стати, за задумкою їх організаторів — перевибори мера. Ніхто, і я, не споритиме, що мера будуть переобирати. Коли? Точно — під час виборів. Не точно — під час перевиборів, але за умови, якщо це право настає за результатами референдуму. З точно — усе зрозуміло, а з не точно — поміркуємо. Ініціативна група — вже є, списки, необхідної кількості підтримуючих ідею референдуму — будуть. Коли? — Час покаже. Далі, прийняття рішення про проведення референдуму. Коли? — Теж час покаже, але тут можуть бути проблеми, бо ж як показали попередні

колізії з деякими рішеннями, на їх швидке вирішення, у ініціаторів проведення референдуму, шансів менше. Цікаво, що консультанти, тих на кому ідуть, ситуацію розуміють. Ось як її коментує юрис-консульт Тетяна Гизун у газеті «Нетішинський Вісник» за 30 січня 2009 року: «Після зборів громади міста, згідно з Законом України "Про всеукраїнський та місцеві референдуми" від 3 липня 1991 року, всі документи передаються до міського голови. Він повинен протягом 10 днів здійснити перевірку відповідності до законодавства поданих документів. Після цього протягом трьох днів повинно бути виготовлено свідоцтво для ініціативної групи по збору підписів під вимогою проведення референдуму.

У випадку грубого порушення законодавства під час проведення зборів, міський голова має право відмовити в реєстрації ініціативної групи, що може бути оскаржено в суді.»

Проте, Бог з ним, будемо рахувати, що рішення врешті решт прийняли відповідне закону (мається на увазі, що його можна «ненароком» прийняти декілька раз незаконним, оскаржувати у суді). Але, хай буде — прийняли, бажане для ініціаторів, рішення, є свідоцтво. Що далі? — Референдум. Самі знаєте — його треба організувати, фінансувати, створити умови, провести. Наприклад і це зробили — коли? Час покаже. Що після? — Перевибори. Звичайно, що і їх треба організувати, але хіба не знайдеться бажаних? — Зроблять, як встигнуть. Оце й бо воно, — чи не швидше настане час виборів? А якщо так, то що ж тут розумного? Ви гадаєте, що ініціатори референдуму (правильніше сказати колотнечі) цього не знають? Якщо знають, то — чого ж їм треба???

Щоб з цим розібратися, треба привидитися хто вони.

Про необхідність проведення місцевого референдуму про дострокове припинення повноважень міського голови Олександра Смишляєва на зборах говорили всі, хто записався до виступу, серед них — Микола Ста-

сний, і здивувався, чому в ньому пана Приподобного нема, адже на останній сесії, саме він керував в сесійній залі тими, хто озброєний різноманітною звуковідтворюючою технікою під вікнами, представниками ініціативи відставки мера за допомогою не вирішеної проблеми і саме ним там керував, як я бачив, пан Панасюк, за яким напевне стоїть пан Гладуняк — нині, голова ради народних депутатів Хмельницької області. Така думка варта на увагу, бо офіційно, під час голокування в місті Нетішин Івана Гладуняка, Торговий Центр був включений у план приватизації. Також відомо усім уже, що не ремонтують довго підприємство тоді, коли хочуть продати своїм людям або й собі. Але, повернемося на збори.

Микола Модестович Стасюк, мабуть не пропустив жодного мітингу в Не-

тішині, і на кожному паскудив тих, кого треба було тим, у кого він на ту пору працював. Діставалося від нього, в тім числі, колишнім мером Гладуняку Івану Васильовичу та Панасику Миколі Васильовичу, яких у цій ситуації з Торговим Центром, ЗМІ Нетішині і Хмельницького хвалять за їх перевагу у керівництві містом у порівнянні із сьогодишнім мером. Я би не порівнював. Нетішинці ж бачать і те, і те. Якщо сьогодні щось з'являється в місті для міста за рахунок втручання нині діючого мера (чи такого, як хотіли, чи ні — це інша справа), то за часів Панасюка — нічого (точніше, один об'єкт, потрібний місту, при ньому здається збудували — туалет, та чомусь у ньому склад пана Преподобного для магазину "Наш Край", і не зрозуміло, що він там тримає, адже торгує харчовими продуктами?), а за часів пана Гладуняка, більше зникло, з числа об'єктів належних коліс місту та тих, що будувалося за рахунок міста чи Хмельницької АЕС і ставало «якось» його. За часів їхнього обох правління, абсолютно все робилося за рахунок забудови міста, як супутника АЕС. Так саме не менше, а чи не більше, зникало робочих місць, підприємств... Тобто паскудив їх Микола Модестович заслужено. Проте..., — як він тепер серед тих, що їх хвалять? Справді, Микола Модестовичу, як це Ви серед тих підприємців, про яких пишуть одні газети, що в них стільки то працівників, інші, що їх взагалі не рахують? І в тих, що рахуються на роботі, третина мабуть ще є тих, що не рахуються, — то як їм працюється? Чи Ви переплутали, де то народ, а де то ті, хто на народі їде? Як же ви голосно про совість кричали на трибуні сесії? У Вас

її стільки, скільки й в прокурора, який все це бачить і мовчить, а там переважно молоді жінки та дівчата, без будь-якого соціального чи правового захисту. От би де вам себе проявити.

Але цей пан, не великий його посадою, може виглядати на людях демократом — крикуном, бути іншим громовідводом і блискавкою, без будь-яких втрат для себе.

Про рещту «народних захисників», годі й говорити. Або хай котрий докаже мені, щоб і інші почули, що не за рахунок мало захищених живе, жив та нажився. І скажіть мені люди, — хто цього не знає? Можливо, десь там — не знають, але ж не в Нетішині. Хіба, що того — як в с. Крупець худоба зникала (не без участі деяких згаданих) і то, хто хоче — дізнається, бо ж поруч. А якщо знаєте, то чого даєте себе їм в руки? Хіба не так саме ви віддали себе отим, що раніше правили і тому, що тепер, якого вже ганите? Чи ж він інший став? Чи не пора розумнішими стати? Наприклад. Чому вибрали для пікетування сесію саме ту (39-ту, що була перед зборами)? Бо на ній доля бюджету вирішувалася. Чого ж добивалися організатори, вибираючи саме цей день? Адже знали, що зірвуть (якби вдалося) прийняття бюджету. Очевидно, що для них важливо зірвати сесію, щоб зарплати і таке інше не було, щоб мер виглядав поганим, а що — від того людям біда, вони задумалися? Візьміть інший приклад, де очі треба мати. Усі бачили "Беркут" з Хмельницького? Оце й для того задумано щоб всі бачили, тому і пишуть, як він Смишляєва охороняв, і це правда. Але чому ніхто всю правду не пише, що той "Беркут" не Смишляєв викликав, а Лубко - начальник міської міліції? До якого дійсно зверталася міська влада, щоб не допустив зриву сесії, бо знали, що пікетування буде і можливих бійок боялися, кажуть, планувалися. Але знову ж, чому тоді міліція жодного адміністративного акту не склала? Адже галасували під вікнами так, що сесію не можливо було проводити. Зрозуміло, якби пікетували щось цікаве для усіх мешканців добивалися, — пенсій, зарплат, тарифів..., а це ж — що? Усі депутати і присутні, через неймовірний галас, гармидер навіть перейшли в інший зал. Хіба це не адміністративне порушення громадського порядку? Порівняйте, Войтка, наприклад, за минулий рік тричі арештовували і двічі відсидів за одним протоколом, лише за те, що не давав міліції виселити сироту - Андрія Вялих, без виконавчого листа на його виселення, за це Войтку й руку поламали й шию пом'яли... Чому міліція тут, на зриві роботи сесії, на якій приймався бюджет, від якого залежить життя в місті, така добра? Напевне їй перед кимсь "чомусь" прогнутися хочеться, але так, щоб народ не розібрався і мер не здогадався. Тож і "Беркут покликали", наче не вони (щоб Смишляєв - мер, радий - без підозр про політичні наслідки, пройшовся скрізь шеренги "Беркута" на людях), вгодили і організаторам (бо підприємців ТЦ ще раз...). Напевне, — не пан Лубко що хитрість продумав.

Коли, народе, перестанеш отак вибирати — з двох злих доброго? Вдумайтесь, чи можливе таке, щоб із злого добре взяти? Хіба не знаєте, що коноплю рвуть, мочать, сушать, б'ють, тнуть, чешуть, крутять... — щоб зробити з неї сорочку, а коли швидко, то лиш наркотик — дурман мають, а після — біду ще більшу.

Не міняйте шило на мило, шукайте справжнє добре, відмовляючись від тимчасових вигод і утікаючи від всякого зла у будь-якому його вигляді, а головне не міняйте на ще гірше, не служте гіршому, щоб потім знову плакати. Оце та формула, якою можна і треба вирішити проблему досягнення покращення життя.

Анатолій Войтко
— голова Ради З'єднання борців «За справедливість»

сюк, Олександр Супрунюк, Валерій Бойко, Володимир Соснов, Юрій Самолук, Галина Дубіч, Марія Моцик, Володимир Михальчук, Микола Мельник. До речі, у цей список зайняв із публікації Тетяна Онисімчук (зауважу, зареєстрованої на зборах, як учасниця) в газеті «Нетішинський

ВИСЕЛЕНИЙ НЕВИСЕЛЕНИЙ ВИСЕЛЕНИЙ

Не поспішайте назвати це тавтологією, бо біда така чатує нині й на вас. Чи ви думаєте, що якщо справа буде на 38000 доларів, то міліція чи прокуратура, чи суд, чи державний виконавець, чи ще хтось з державних органів і посадовців стануть вас захищати, без зазіхання на шмат від цієї суми?

У всякому випадку, наведемо вам факт, а ви прикиньте, чи є у вас шанси бути цими державними силами помилуваним. Ось що писав Вялих Андрій Олексійович начальнику Нетішинського МВ УМВС України в Хмельницькій області Лубку А.О., надіючись, як і ви напевно, на захист від беззаконня:

“8 травня 2008 року я прийшов у свою квартиру №6, що на пр. Незалежності, 3, але там знаходилися співробітники міліції, які мене не пустили”.

Звичайно ви вправі подумати: раз міліція не впустила, так напевне мала на це право. Але ж, якщо ви навіть не юрист, то очевидно знаєте, що виселити з квартири людину, навіть у державах з паршивою демократією, без документа на це не можна. В Україні такий документ називається - виконавчий лист. — Не знаю чи повірити, але Андрія Вялих виселили — без будь-якого документа на його виселення. Оце ж він, як і ви, надіявся на міліцію, на прокурора, на суд, на державну службу — на державних службовців цих служб, що захистять його інтереси. Розписав їм їхні беззаконня та просив зупинити. А що вийшло?

Виселення проводилося за судовим рішенням, в якому прізвища Вялих серед тих, кого потрібно виселити (згідно з паспортом, який є документом, що посвідчує особу) — не було. І у виконавчій листі, не написано, що Андрія треба виселити. Всупереч Закону України “Про виконавче провадження” Андрія ніхто не повідомив про виселення. Постанову про відкриття виконавчого провадження йому не надсилали.

Тобто, Державна виконавча служба (далі ДВС) виселила, а міліція допомогла виселити особу, яку ні суд, ні ніхто інший, законно, не виселяв.

“Чому міліція не захищає мої конституційні права на недоторканість житла?” — запитував наївний Андрій, у згаданій заяві на ім'я начальника міліції. Думав, що міліція схаменеться, вказував на конкретні норми, що виконавчий лист не відповідає вимогам статті 19 Закону України “Про виконавче провадження” (а точніше було би написати, що він його взагалі не стосується - автор). Що згідно статті 376 ЦПК України “питання про примусове проникнення до житла чи іншого володіння особи, у якій знаходиться майно боржника, при виконанні судових рішень, а також питання про проникнення до житла чи іншого володіння боржника при виконанні судових рішень інших органів (посадових осіб) вирішуються судом за поданням державного виконавця, погодженим з начальником відділу державної виконавчої служби”, а такого подання, чи рішення по ньому, навіть на вимогу, ніхто не показав.

Отак, законно, ще 08.05.2008 р. просив наївний Андрій начальника міліції забезпечити його права.

Невблаганно до захисту прав Вялих Андрія Олексійовича була, й до сьогодні є, прокуратура міста Нетішина. Більше того, справа нині вже виглядає так, що саме ця державна служба сприяє цьому беззаконню. Бо як розцінити те, що прокуратура не хоче вперто захищати у судді вдову й сироту, які без будь-яких доходів

на існування? Як вирішить суд, чим закінчиться справа, то інша справа, а захистити їхні законні права у суді прокурор повинен (навіть тоді, якби вони були злочинцями). Не хоче, — чому?

Що ж, захищають, як уміють, інші. Пишуть то туди, то туди, шукаючи правди, по всіх прогнилих неправдою державних закладах, дедалі більше виявляючи по їхніх відписках правду. І дійшла одна із справ аж до Верховного суду України. Повідомили звітти (усіх учасників справи), що взяла нарешті до розгляду, чого теж буває не легко домогтися, в інтересах малозахищених, і запропоновано у цій повідомленні відповідачам - шахраям, в чій інтересах відібрали в Андрія державні службовці квартиру, дати заперечення на касаційну скаргу. Побачили таке повідомлення і, знаючи натуру злочинців, борці за справедливість випередили їх, надіславши вимогу до Верховного Суду України (далі ВСУ): якщо щось надійде від них, то до початку розгляду справи у касаційному порядку, просимо надіслати копії. Те що з відти надіслали (що надійшло до ВСУ від шахраїв), шокувало своєю наглістю навіть борців за справедливість, які постійно воюють зі злом беззаконня. І ми, від імені Андрія, негайно звернулися до прокурора міста (оскільки, надіємося, що слідство по цій справі колись все таки буде, не називатимемо ще прізвищ, замінимо, наведемо умовно - шахрай К.).

26.11.08р. шахрай К. надіслав до ВСУ заперечення Касаційної скарги (справа №6-7663ск08) на рішення Нетішинського міського суду від 28 січня 2008 року та ухвалу апеляційного суду Хмельницької області від 10 квітня 2008 року, яке є ще одним злочином по суті шахрайства, тому просимо прокурора застосувати ст.ст. 95, 97 КПК України.

Це стосується доданої Шахраєм К. до заперечення ксерокопії заяви Вялих Андрія від 10.11.2008 року про відсутність в мене, з приводу купівлі-продажу моєї квартири, претензій до шахрая К., якої я не писав і не міг писати, бо ж в грудні 2007 року та в січні 2008 року приймав участь і підписував багато правових документів з претензіями насамперед до цієї особи, якого вважаю головним виконавцем шахрайства у відбраний у нас шляхом обману нашої квартири. Десять процедур у судах, прокуратурах і органах МВС: допитів, очних ставок, судових слухань, поясень, клопотань тощо, за участю Андрія Вялих фіксовані кожна письмово або звукозаписом і жодна не містить такої заяви. Про неї я дізнався саме від Верховного Суду, дякуючи Богу, що ми звернулися з клопотанням надіслати нам заперечення, якщо вони будуть і що ВСУ надіслав нам, лише так бачимо її і маємо можливість спростувати.

Я, Андрій Вялих, категорично відмовляюся від такої заяви і наполягаю на її вилученні із справи.

Крім цього, вимагаю негайно надіслати мені підтвердження (або заперечення) того, що я надавав (надіслав) таку заяву органу чи посадовій особі прокуратури м. Нетішин. У разі підтвердження, прошу надати копію документів (витягів), в яких зафіксоване надання (надіслання) такої заяви.

І що ви думаєте? — Проку-

ратура не захотіла надіслати мені підтвердження (або заперечення) того, що я надавав (надіслав) таку заяву органу чи посадовій особі прокуратури м. Нетішин. У разі підтвердження, прошу надати копію документів (витягів), в яких зафіксоване надання (надіслання) такої заяви.

Наведені обставини і наявні докази, вказують на умисну участь декількох суб'єктів злочину у вчиненні умисного злочину за попередньою змовою групою осіб, які заздалегідь, тобто до початку злочину, домовились про спільне його вчинення, з використанням фіктивної заяви з піддробленим підписом, щоб позбавити мене права на захисника та захист а самим мати право (не відповідаю-

чи за порушення прав неповнолітнього, яким я був на час продажу квартири та прав власника на квартиру, з якої мене виселили без відповідних законів для таких випадків постанови і виконавчого листа) на вимогу від мене здійснення умов нікчемного договору купівлі - продажу квартири №6 в буд. №3 по проспекту Незалежності м. Нетішин Каш., з подальшим перепродажем Б.. Усі процеси, що відбувалися за участю шахрая К., очевидно передбачали наявність такої заяви і винесення судового рішення на користь вищевказаним фізичним особам, бо цей правочин фіктивно узаконив договори купівлі - продажу квартири, які є нікчемними по суті і за правилами їх оформлення.

На підставі наявних у матеріалах справ по квартирі доказів і вищевказаного та відповідно до ст.ст. ... КК України, і в порядку ст.ст. ... КПК України, — випливає висновок, що вчинений умисний злочин групою осіб за попередньою змовою, які мали на меті заволодіти, привласнити і збудити чужу квартиру, шляхом обману та зловживання довірою (шахрайство) та використовуючи фіктивну заяву з піддробленим моїм підписом; внаслідок цього мені заподіяно майнову шкоду, а саме — втрати житла. За об'єктивними і суб'єктивними ознаками вищевказаного складу злочину відповідно до ст.ст. ... КК України, заподіяно передбачає кримінальну відповідальність за ст.ст. ... КК України вищевказаних осіб. На підставі того, що додана шахраєм К. до заперечення наче моя заява від 10.11.2008 року не відповідає загальним вимогам, додержання яких, згідно ст. 203 ЦК України, є необхідним для чинності такого правочину, — я відмовляюся від цього правочину в порядку ст. 214 ЦК України. І, за наявності достатніх доказів, приводів і підстав, керуючись ст.ст. ... КПК України,

ПРОШУ:

1. Порушити кримінальну справу ...

Враховуючи, що на попереднє повідомлення прокурор не порушив справу (хоч відповідь негайно, але не по суті Андрієвого повідомлення)

та враховуючи шестизразове прикриття шахрайства шахрая К. прокуратурою під час контролю двох постанов про відмову в порушенні кримінальної справи та чотирьох постанов про закриття, наглядно переосвідчуємося про коруптивне його ставлення для прикриття злочину шахрайства.

Про існування якоїсь заяви неофіційно запитували у Вялих Тетяни (ще до того, як нам її копію надіслав Верховний Суд України) суддя Ходоровський Б.В. та працівник міліції Нетішинського МВ УМВС України у Хмельницькій області Каласький С.В., але ні вона, ні ми, не маючи уяви про таку заяву, навіть не могли додуматися про що мова. Лише після надходження з Верховного Суду України копії сфабрикованої заяви Андрія, усе стало ясно. Тетяна негайно ходила в суд забрати цю заяву, та канцелярія, хоч знайшла її у справі, але не віддала, бо це заява не Тетяни а Андрія. Андрій же, в робочий час суду не встигає прийти з навчання в Острозі щоб забрати.

ФАКТ, що справа шахрайства по квартирі Вялих не досліджується, а навпаки — ведеться цілеспрямована робота по недопущенню розкриття цього злочину. Для дискримінації використовується монополія досудового слідства, яке не під силу провести ні громадянину, ні громадській правозахисній організації, бо ми не маємо детективів. Вже давно є досить відомих доказів шахрайства, але їх суд, прокуратура і міліція зловмисне не беруть до уваги. Справу дослідити не важко, бо купівля-продаж оформляються багатьма документами у багатьох організаціях і тому дуже добре видно, хто її робив. Крім цього є очевидні факти, події, які кожний зокрема і в їх сукупності доказують шахрайство, але їх відмовляються дивитися навіть тоді, коли на них ми вказуємо. І навпаки, шахраї мають волю замітати сліди шахрайства.

Наразі ГО ЗБЗС, на підставі ст.18 Закону України “Про звернення громадян” просить надати можливість їй реалізувати право на участь у перевірці заяв з цього приводу, але чи збираються звернення розглядувати, чи часом повідомлять нас про час і місце її проведення; чи допустять на особисте викладення аргументів особі, що перевіряє заяви; чи покличуть на ознайомлення з матеріалами перевірки; чи нададуть скористатися правом подання додаткових матеріалів та на їх запит через установи, які робитимуть перевірки; чи дозволить присутність при розгляді заяв, чого просить ГО ЗБЗС, то залежить від того, чи перевіряючі особи проведуть перевірку відповідно до обов'язків, покладених на них ст.19 Закону України “Про звернення громадян”, а також ст.10 Закону України “Про державну службу”.

Наразі очікується рішення щодо реалізації прав громадян (об'єднаних для їх колективного захисту та реалізації) при розгляді їхньої заяви, закріплених ст.18 Закону України “Про звернення громадян”, та вжиті заходи, про яке борці просять своєчасно письмово їх інформувати.

Про розвиток подій, звичайно інформуватимемо.

Рада З'єднання борців «За справедливість»

Копія: Прокурору м. Нетішин
Начальнику МВВС м. Нетішин
Голові суду м. Нетішин
Гр-на Вялих Андрія Олексійовича...

ЗАЯВА

Повідомляю Вас, що я не маю будь-яких претензій майнового, морального характеру до Шахрая К. (ім'я не вказуємо) з приводу купівлі-продажу квартири № 6 в буд. № 3 по пр-кту Незалежності м. Нетішин.

В разі перебування в Вашому провадженні будь-яких справ щодо нього за моїми чи від мого імені заяв, прошу такі провадження закрити.

А.О.Вялих

(копія тексту фіктивної заяви з підробленим підписом,

і копія справжнього підпису Андрія з паспорта)

Підпис справжнього паспорта

рор міста Гончарук В.В. прямо на цій зверненні написав: “Повернути Вялих, оскільки в провадженні прокуратури відсутні провадження у справах Вялих А.О.”. Навіть, якби в прокуратурі й справді не було нічого щодо Андрія, так все одно ж це є повідомлення про злочин. То хіба так має діяти прокурор при повідомленні про злочин?

У цій випадку можливі два варіанти, або все відомо і не збирається робити те, що належить за законом, або робить вигляд, що не все зрозуміло. Тому написали ми негайно, з цього ж приводу ще одну заяву, більш детально.

Заява. У запереченні від 26 листопада 2008 року на касаційну скаргу до судової палати у цивільних справах Верховного Суду України по справі №6-7663 ск 08 за позовом Вялих Т.М. та Вялих А.О., шахрай К. надіслав судді ВСУ Мазурок В.А. ксерокопію заяви Вялих А.О. від 10.11.2008 року, яку я наче надіслав на адресу суду, міліції і прокуратури. Такої заяви (див. у додатку) я не писав і видно неозброєним оком (див. додаток із справжніми моїми підписами), що підпис в цій заяві не мій. Відповідно до ст.ст. 215. 216 ЦК України визнаю заяву злочином проти мене і вчинений в ній правочин — недійсним і нікчемним. Його застосування, зацікавленими сторонами, створило мені негативні правові наслідки, з нанесенням мені збитків та моральної шкоди (незаконного позбавлення права власності на квартиру, цим грубо порушили мої права передбачені ст.ст. ... ЖК України, ... ЦК України, ст.ст. ... Конституції України), які підлягають відшкодуванню винною стороною, бо відповідно до ст. 234 ЦК України є наслідком застосування фіктивного правочину. Крім того, з заяви шахрая К., випливає, що суд врахував цю заяву як доказ по справі без розгляду її в суді в порядку ст.ст. ... ЦПК України. Цим самим грубо обмежив мої права і позбавив належного судового захисту відповідно до ст.ст. ... ЦПК України, ... Конституції України та іншого діючого в Україні законодавства і прийнятої практики судочинства. А це, у свою чергу, мало

СУДДІ БОЯТЬСЯ ГРОМАДСЬКІСТЬ

За власним бажанням, для спільного захисту від беззаконня влади своїх прав, свобод та законних інтересів я, Іван Побитий, став членом „З'єднання борців „За справедливість” (далі ЗБЗС). Що таке можливе, я дізнався із Статуту цієї громадської організації (далі ГО), у ньому чітко написано право звертатися з позовом до суду в інтересах членів організації, а це є діючий договір між мною і організацією, якого не вправі порушувати ніхто (ч.1 ст. 13 Цивільного Кодексу України - далі ЦК), бо Статут не відмінено і діяльність організації судом не припинялася. Проте, Славутським міськрайонним судом Хмельницької області відмовлено у прийнятті до розгляду скарги ГО „З'єднання борців „За справедливість” в моїх інтересах, як члена організації. Ухвала залишена без змін апеляційним судом Хмельницької області та апеляційним судом Житомирської області, як касаційною інстанцією. Причина відмов — відсутність права у правозахисної організації звертатися з позовом до суду в інтересах членів організації. Тобто, право дали — право забрали. З дня заснування (15 березня 1999р.) ЗБЗС бореться з цим, перемагає, але...

25.12.2008р., в порушення вимог ЦК ст.333 ч.4, без присутності на розгляді сторони ЗБЗС, Колегія суддів Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України (далі ВСУ) в складі 17 суддів: Гнатенко А.В. (головуючий), Борсукової В.М., Григор'євої Л.І., Данчука В.Г., Жайворонко Т.Є., Косенка А.В., Шевченка Є.Ф., Лихути Л.М., Ляшенко Н.П., Мазурка В.А., Патрюка М.В., Перепічя В.С., Прокопчука Ю.В., Пшонки М.П., Романюка Я.М., Сеніна Ю.Л., прийняла до розгляду касаційну скаргу, розглянула, але ухвалила — касацію відхилити, підтвердивши, що ЗБЗС з позовом в інтересах її членів не може звертатися до суду. Звертаю увагу читача на те, що і апеляційний і касаційний суд взяли до розгляду скарги від ЗБЗС (виходить є право) і розглядали, а перша інстанція позов — ні. Законно відмовити у прийнятті позовної заяви від особи - ГО ЗБЗС, суд може в однім випадку, коли в законі знайде заборону звертатися громадській організації з позовом до суду в інтересах її членів. Такого нема. І навпаки, я, як будь-який інший громадянин, вільний здійснювати свої цивільні права на власний розсуд (частини 1 ст.ст.11-16, 19-20 ЦК України), мене ж в порушення ст.ст.13 ч.3, 14 ч.2 ЦК України змушують звертатися до суду не так, як я хочу, не шляхом позову ГО ЗБЗС в моїх інтересах. Також порушується право кожного члена об'єднаних фізичних осіб для спільного захисту, записане в ст.19 ч.1 ЦК України, та юридичної особи, якою є ГО ЗБЗС, — на самозахист цивільного права іншої особи (мого і вашого) від порушень і протиправних посягань. Те що борці за справедливість юридична особа, дає їй право (ст.80, 91-92,94 ЦК України) бути позивачем у судді, мати такі ж цивільні права, як і фізична особа, бо, об'єднавшись не втрачає, набуває тих самих природних прав та додатково прав наданих об'єднанням громадян законом і здійснює їх через свої органи, які діють відповідно установчих документів та закону. Який, крім уже сказаного, говорить наступне.

Згідно зі статтею 27 Конституції України, кожен має право захищати життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань. Ми, я і інші громадяни, для цього об'єдналися — для спільного захисту.

Згідно зі статтею 36 Конституції України громадяни України мають право на свободу об'єднання у громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів. Згідно ст.ст. 31, 32 Закону України „Про об'єднання громадян”, тимчасова заборона (зупинення) окремих видів чи всієї діяльності об'єднання громадян, допускається лише за рішенням суду. Такого рішення — заборонити діяльність, не було. Навпаки. Діяльність ЗБЗС, визначена Статутом, основою якої є захист у судах, і вона практично не припиняється. Згідно з частиною 2 статті 3 ЦПК України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до суду за захистом своїх порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів. У випадках, встановлених законом, до суду можуть звертатися органи та особи, яким надано право захищати права, свободи та інтереси інших осіб, або державні чи суспільні інтереси.

Таке право надане Законом і Статутом. По-перше, неправда, що закон вимагає звертатися до суду особі особисто, бо у ст.119 ЦПК закладено право звертатися через представника. А усі члени організації для цього об'єднуються, щоб їхні інтереси представляла організація. По-друге, відповідно до статті 20 Закону України „Про об'єднання громадян” для здійснення цілей і завдань, визначених у статутних документах, зареєстровані об'єднання громадян користуються правом представляти і захищати свої законні інтереси та законні інтереси своїх членів (учасників) у державних та громадських органах. — Особливі форми такого представництва і захисту законом не встановлені.

Згідно з Статутом громадської організації „З'єднання борців „За справедливість”, завданням організації є, зокрема, „сприяти забезпеченню правового захисту законних прав, свобод та законних інтересів учасників (членів) З'єднання і здійснювати їх позасудовий і судовий захист; звертатися з позовом до суду та представляти інтереси членів З'єднання в суді”. Хіба для судді це не Закон?

Отже, члени ЗБЗС не об'єдналися пити пиво. Статут, це діючий договір між фізичною особою - громадянином і юридичною особою - організацією, якого не вправі порушувати ніхто (ч.1 ст. 13 ЦК України), бо Статут не відмінено і діяльність організації судом не припинялася. Здійснено втручання в діяльність ЗБЗС, від якого я постраждав.

Відповідно до статті 45 ЦПК України в випадках, встановлених законом, юридичні особи можуть звертатися до суду із заявами про захист прав, свобод та інтересів інших осіб та брати участь у цих справах. У свою чергу, звернення до суду є однією з форм захисту прав особи, передбаченою частиною 2 статті 3 ЦПК України. Все в Законі добре розжовано. Право ГО „З'єднання борців „За справедливість” подавати до суду позови в інтересах членів організації підтверджене і листом Міністерства юстиції України від 27 серпня 2004 року № 32-45-1020, і Статут ЗБЗС затверджений обласним Управлінням Юстиції. Проте.

Не дивлячись на те, що всі члени Колегії зобов'язані судити на свій розсуд лише в межах закону (ст.19 Конституції України), вище наведено не свідчить, що приймаючи це рішення вони не діяли по закону, чим порушили мое законне право надане мені багатьма нормами Конституції України, Статуту ГО ЗБЗС, Закону України „Про об'єднання громадян”, ЦК України, ЦПК України — бути захищеним громадською організацією, шляхом позову до суду в моїх інтересах, спотворили саму ціль мого вступу до цієї правозахисної організації. І це є підставою мого спору з ними. Адже, Колегія суддів ВСУ, по відношенню до суддів першої і апеляційної інстанцій, має вплив на них — передбачене законом право, приймаючи своє рішення, визнавати чи не визнавати законними їхні професійні дії, а це є, по відношенню до суддів нижчих судів, ніщо інше, як функція управління, керування, розпорядна, — від якої мені завдається шкода. Закон (ЦПК ст.34.3)

заохочує звернення до суду: „відмова від права на звернення до суду за захистом є недійсною”.

То скажіть, Люди добрі, як мені:

а) - визнати незаконними дії і бездіяльність посадових осіб державної влади - Колегія суддів Судової палати у цивільних справах ВСУ в складі 17 суддів: Гнатенко А.В. (головуючий), Борсукової В.М., Григор'євої Л.І., Данчука В.Г., Жайворонко Т.Є., Косенка А.В., Костенка А.В., Шевченка Є.Ф., Лихути Л.М., Ляшенко Н.П., Мазурка В.А., Патрюка М.В., Перепічя В.С., Прокопчука Ю.В., Пшонки М.П., Романюка Я.М., Сеніна Ю.Л., під час виконання службових обов'язків з використанням службового становища — незаконними. Які виявилися у тому, що :

б) - встановити, що судді ВСУ свідомо і зумисне, розглядаючи справу не керувалися вказаними нормами закону і, використавши службове становище, винесли завідомо неправосудну ухвалу, діючи і без діючих при цьому:

1) не на підставі, не у межах повноважень та не у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України;

2) з перевищенням повноважень, які їм надані законом;

3) необгрунтовано, без урахування усіх обставин, що мають значення для вчинення дії;

4) небезсторонньо та упереджено;

5) недобросовісно;

6) нерозсудливо;

7) без дотримання принципу рівності перед законом;

8) без дотримання необхідного балансу між: несприятливими наслідками для моїх прав і прав громадської організації „З'єднання борців „За справедливість”, моїх свобод та інтересів — і цілями, на досягнення яких спрямована ця дія — позбавити мене права на судовий захист моїх інтересів, шляхом подання позову до суду в моїх інтересах громадською організацією, до якої я для того вступив.

— згідно ст.10 Закону України „Про статус суддів” судді певне урочисто присягали: „чесно і сумлінно виконувати обов'язки судді, здійснювати правосуддя, підкорюючись тільки закону, бути об'єктивним і справедливим”. Згідно ст.1 Кодексу професійної етики судді „Суддя повинен бути прикладом законслухняності, неухильно додержувати присяги й завжди поводитися так, щоб зміцнювати віру громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду”.

Чому прийнято вважати, що суддя не підсудний, адже закон передбачає його підсудність (ЦПК ст. 108, ст. 110 ч.4). За незаконне рішення суддя повинен відповідати, так передбачено цими нормами, але де в Україні той, хто каже: цей суддя прийняв незаконне рішення? — Адміністративний суд заявляє: є інший порядок для цього. Так, для першої і апеляційної інстанцій, але для рішень суддів Верховного Суду України, цей порядок, згідно ст. 108 ч.2 повинен бути за загальними правилами! Бо іншого нема.

При зверненні з позовом до суду в інтересах членів організації, громадська організація „З'єднання борців „За справедливість”, постійно здійснюючи судовий захист у судах, тобто передбачену її Статутом правозахисну діяльність, постійно стикається з протилежним їх застосуванням при точно однакових обставинах, а іноді одними й тими самими суддями.

Правозахисна діяльність деяким суддям у деяких справах у чомусь явно на перешкоді і вони не перестали шукати варіанти відмов у прийнятті позовів від ЗБЗС в інтересах членів ЗБЗС.

21 вересня 2007 року громадська організація „З'єднання борців „За справедливість” надіслала голові ВСУ, скаргу про обмеження деякими судами права громадської організації представляти і захищати права членів своєї організації шляхом позову в їх інтересах до суду.

1 листопада 2007 року організація отримала з ВСУ лист-відписку, підписану начальником управління забезпечення діяльності судової палати у цивільних справах ВСУ, у якому не повідомлялося жодного слова по суті скарги організації.

С тих пір боротьба з судами, до якої долучалося Міністерство юстиції і комітет Верховної Ради України, іноді затухає. В кінці 2007 року заявляли і у першій половині 2008р., що питання вирішене і заявляли, що більше таких випадків не буде. Але, поновлюється з новою силою.

ЗБЗС за 2007 рік робили аналіз справ, в яких були учасниками і виявили 14 випадків, коли одні й ті ж судді судили в одній справі так, а в іншій протилежно. Ось витяг з таблиці, з прізвищами тих суддів ВСУ, які увалили, що судам належить приймати позови ГО ЗБЗС в інтересах членів ГО ЗБЗС: Сенін Ю.Л. — Ухвала від 23.02.2007р. в інтересах колективу ВП „Меблевик”; Гнатенко А.В., Балюк М.І., Барсукова В.М., Григор'єва Л.І., Косенко В.І. — Ухвала від 31.10.2007р. в інтересах В.Грбарчука; Ярема А.Г., Левченко Є.Ф., Лихута Л.М., Охрімчук Л.І., Сенін Ю.Л. — Ухвала від 07.11.2007р. в інтересах Грипич Т.С.; Ярема А.Г., Левченко Є.Ф., Лихута Л.М., Охрімчук Л.І., Сенін Ю.Л. — Ухвала від 19.12.2007р. в інтересах Саприкіної Р.Д.

Чому ще тоді, в одному випадку апеляційний суд Хмельницької області та апеляційний суд Житомирської області, як касаційна інстанція, розглядали звернення ГО ЗБЗС в інтересах членів організації, в іншому випадку — не розглядали? Тому, що ВСУ є органом впровадженню беззаконня. Ось у мене Ухвала ВСУ від 31 жовтня 2007 року м. Київ. Усі п'ять прізвищ (Гнатенко А.В. - головуєчий, Балюк М.І., Барсукова В.М., Григор'єва Л.І., Косенко В.І.) Колегії суддів судової палати ті ж, що я тут уже двічі писав серед тих, що ухвалили не брати позовів від ГО ЗБЗС, і знаєте, що вони тоді ухвалили щодо відмови судами першої та апеляційної інстанцій взяти позов від ГО ЗБЗС в інтересах члена організації В. Грбарчука? Цитую: Ухвалу Нетішинського міського суду Хмельницької області від 1 грудня 2006 року та ухвалу колегії суддів судової палати у цивільних справах апеляційного суду Хмельницької області від 18 квітня 2007 року скасувати...” (справа № 6-5529 св 07). І знаєте, хто у цій справі був суддею першої інстанції? — Той самий Ходоровський Б.В.. Зробити далі самі аналізи скільки у цій таблиці прізвищ суддів ВСУ тих самих, що підписали ухвалу не брати позовів від ЗБЗС в моїх інтересах. То чим я гірший? Сьогодні, судами, тими ж суддями, створюються все нові штучні перешкоди для реалізації громадською організацією права представляти інтереси членів своєї організації в судах шляхом подання в їхніх інтересах позовів і при цьому грубо порушуються права громадян — членів громадської організації на представництво їх інтересів безпосередньо громадською організацією, яка створена щоб мати обов'язок захищати законні інтереси громадян спільно в їхніх (кожного) інтересах і в інтересах європейської демократизації суспільства — загалом.

Коли ж судді діють законно — якщо приймають і розглядають звернення ГО „З'єднання борців „За справедливість” в інтересах членів організації, чи якщо відмовляють у їх прийнятті та розгляді? На одні закони посилаються одні і другі, і ті самі — раз так, інший — так. У останнім випадку відмови Верховним Судом України, той суддя який відмовив у прийнятті позову і його підтримали всі інстанції, сьогодні, у іншій справі, розглядає позов в інтересах тих самих членів організації. У цього судді (Нетішинського міського суду - Ходоровського Б.В.) три випадки взяття позовів і п'ять випадків повернення позовів, що однаково подавалися, однією організацією в інтересах членів тієї ж організації.

Скажіть мені люди, щоб зі мною, зробили судді, прокуратура, якби я так ставився до Закону?

Хто цьому покладе край?
Іван Побитий,
у свій час, нізащо сидів
2 місяці в “СІЗО”.

Якщо вважаєте що треба таку газету, то передплатіть її. Для цього перерахуйте вартість і надішліть редакції оцю квитанцію. Ціна та детальніше про те, де передплатити читайте на 4-й шпальті (на звороті)

Я,	_____
передплачую газету „ВІСНИК	_____
МАЛОЗАХИЩЕНИХ”	_____
на адресу: квартира _____	будинок _____
вул. _____	_____
село/місто _____	_____
обл. _____	_____
індекс _____	місяці передплати на
2009р. закреслюю: 3 4 5 6 7 8 9	_____
10 11 12	кошти перерахував в
_____	банк,
квитанція № _____	від _____/_____/2009р

Увага! Редакційна рада загальнодержавної газети "Вісник малозахищених" не уклала угоди з "Укрпошта". Через постійні негаразди й утиски цим монополістом передплатників правдолюбної газети, змушені здійснювати передплату самостійно.

Дорогі друзі! Передплата газети „Вісник малозахищених” – внесок у нашу спільну боротьбу за кращу долю народу України, за своє майбутнє, за майбутнє дітей та онуків

Це, справжнє видання, що щиро і віддано захищає інтереси скривджених, принижених, знедолених і несправедливо обманутих фізичних і юридичних осіб та українського суспільства. **Газета належить Вам!** Відкриває очі обманутих і принижених владою на все, що творять з Україною і українцями. Консультує: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів; що зробити, щоб Вас не обманули при оплаті житлово-комунальних послуг... як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин; як добром перемогти зло. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в ній) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ. Газета передбачає зростати обсягом, найбільш потрібними темами, рубриками і якістю, без збільшення ціни для тих, хто її передплатив. Можливі пільги для малозабезпечених, за домовленістю. **Газета буде рости задля збудування особи і суспільства.** Елементів руйнування в ній не буде, а критика руйнівників і руйнування – буде. **Матиме газета з часом рубрики буденного економічного, суспільно-політичного і духовного збудування, в т.ч. відповідні теле-радіо і Інтернет програми.**

Виходить двічі на місяць, ціна 1 примірника:
для громадян (фізичних осіб) – 1 грн.
на місяць – 2 грн.
на квартал – 6 грн.
на півроку – 12 грн.
для юридичних – 2 грн.
на місяць – 4 грн.
на квартал – 12 грн.
на півроку – 24 грн.

УВАГА! Ціна враховує вартість приймання передплати при її оформленні. Передплата через відділення поштового зв'язку не здійснюється.

Газета не внесена в каталоги. Наші передплатники мають при собі угоди, завірені підписом і печаткою, не передплачуйте газету у шахраїв.

Звичайно краще (бо не треба платити за послуги) передплатити в редакції або поштою (заповнивши квитанцію, що внизу на 3-й шпальті), за адресою: редакція газети „Вісник малозахищених”, вул. Набережна 7, м. Нетішин, Хмельницька область, поштовий індекс 30100, або телефоном (03848) 3-22-14. Тел./факс 3-45-23, ел. пошта bzs@netish.com.ua, – попередньо перерахувавши на адресу ХФ "ПриватБанк" м. Хмельницький, код ЄДРПОУ 35261118 МФО 315405 р/р 2600805208714 та повідомити нам № квитанції, її дату і прізвище. Не пізніше, як за тиждень отримуєте підтвердження, що газету передплачено. За бажанням, Ви можете отримувати газету в електронному варіанті. І якщо бажаєте, щоб Вам передплату оформили – повідомте, доступним Вам варіантом, то до Вас прийдуть і оформлять.

УВАГА! УВАГА! Якщо Ви (не юридична особа) перерахуєте кошти за передплату газети трьом чи більше абонентам, передплата Кожному з Вас зменшується на половину.

Допоможи собі! – **Передплати газету „Вісник малозахищених”**

РОБОТА! Редакція ЗДГ ВМ пропонує угоди передплати ВМ, які можливо укласти будь-кому і будь-де. Якщо Вам проблема приїхати, то щоб отримати підписану і завірену печаткою угоду, досить надіслати до редакції факсом заповнену і підписану Вами копію бланка угоди, який Ви бачите нижче. Через не більш тижня Ви отримаєте, за одним з вказаних Вами варіантів, завірену Угоду, перших 10 квитанцій та декілька старих оригіналів газети для наглядної агітації. Інформацію про газету Ви можете знайти на її сайті в Інтернет. **Наводимо вигляд (бланк) Угоди.**

РЕДАКЦІЯ загальнодержавної газети „Вісник малозахищених” * 30100, м. Нетішин, пр-т Курчатова, 7/21 т. 3-22-14 код (03848) факс 3-45-23, e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

УГОДА

м. Нетішин

„___” _____ 200_р.

Я, _____ (Виконавець), з одного боку; редакція (Замовник) загальнодержавної газети „Вісник малозахищених” в особі голови редакційної ради – Войтко Анатолія Григоровича, з другого боку, уклали дану угоду про наступне. **Замовник** замовляє організувати передплату газети „Вісник малозахищених” за ціною 1(одна)грн. - один примірник для фізичних осіб і 2 (дві) грн. - один примірник для юридичних. **Виконавець** зобов'язується виконати замовлення на умовах оплати: 50% вартості передплати. **Відповідальність сторін:** Замовник видає організатору передплати квитанції (пронумеровані, завірені печаткою редакції) про передплату на 10 абонентів, після надходження, належної за угодою частини, коштів на рахунок замовника, видає наступні 10; не вимагає і не ставить умов поза межами угоди; про можливе припинення діяльності повідомляє виконавця, не пізніш як за пів місяця. **Виконавець** зобов'язується видати передплатнику одну з двох частин квитанції (з половиною печатки редакції і своїм підписом) про передплату на період, який оплатив передплатник, згідно умов передплати та передати замовнику частину з підписом передплатника: точну адресу, на яку має надходити газета та частину коштів, згідно умов угоди, бухгалтеру редакції – не пізніше, як за 10 днів по області і за 20 днів по Україні до видання оплаченого передплатою номера газети. Виконавець не відповідає за точність адреси, на яку має надсилатися газета, якщо точно таку адресу підписано передплатником. Неповнення квитанцій, використаних чи ні, вважатиметься крадіжкою на максимальну суму отриманих квитанцій, з усіма юридичними наслідками.

Суперечки між учасниками угоди вирішуються у відповідності з чинним законодавством України.

Термін дії угоди – до 30 червня 2009 року. Дія угоди зупиняється з наступних обставин: - в разі порушення угоди; - у випадку припинення діяльності газети; - у випадку не передбачуваних надзвичайних обставин.

Угоду складено у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному для кожної сторони.

Від замовника – голова редакційної ради, підпис _____ А. Г. Войтко

м.п.

Виконавець – _____
паспорт _____
Ідентифік. код _____

Підпис _____

СЕНС БУТТЯ

В дзеркалі ні мудрості, ні розуму не видно. Ми люди, коли дивимось у дзеркало, то оцінюємо зовнішність. І нас хвилює те, що ми прагнемо показати, прирівнюючись до того, що ми зазиримо у інших: гарна хода, гарні зуби, шия, волосся, ніс, очі, вбрання... тобто оцінюємо й себе, й один одного, як коня на базарі. А от Бог, чи апостоли і в снах приходять чемно, без будь-яких окрас (людських), але від цього лише краще помітні чистота, краса душ їхніх. Ніхто з людей не прагне стати хоч би й найгарнішим конем, метеликом, чи левом, – але часто в собі показує саме таку красу. Для дійсно духовної людини прикраси, це оманна – бо виставляє природній світ і гнітить духовний. Придивімося. Самі сильні кінь, слон – поставлені служити людині. Самі красиві метелики, плодять хробака. Хіба людина перемагає їх красою, чи силою? Людині ж, дане плодити розум та мудрість в творінні добра та любові. – На скільки це вище, й без природної краси, чи сили – можливе! І в тім краса і сила духовні. Природа по автомат, працюючий за програмою. Рухає природу спокуса. Регулює – смерть. Людина, котра взяла від Бога, дасть тілу бути вбитим, згоріти, згнити, але не дасть духу впасти. й душа у такої, як кулька з димом, – чим тепліше, чистіше – більший в ній Божий Дух, тим вище відлітає - ближче до Бога. При певній рівні розвитку Духу Божого в людині Бог просить приходити наосліп – по вірі, з поміччю Страху Господнього. Враз зрозуміти, та ще й переробитись досить не легко. Щоб вродити і зрости у собі високий – Божий Дух добротності, необхідно вбити природну спокусу. Навчитись і користуватися природою за потребою – не за спокусою. Прагнення творіння добра, яке створює добро, має мати повну перемогу над бажаннями природними, навіть на перший погляд добрими, але, які потім, за певних умов, не призведуть до добра. Людина не буває абсолютною, грішиться - спокушається, але вона вдосконалюється. Тому, під час будівництва її духу, вельми значимо є щирість намірів, залежна від рівня пізнання, що й дає людині право на нове пізнання. Згідно з цим правом, її й відкривається різне, але не без прагнення пізнати. Так само, залежно від накопиченого прагнення перемогти спокусу, надається сила Духу Божого, котра й перемагає спокусу. Природа – автомат, раз запрограмований. Людина – автомат, котрий сам себе програмує, але під контролем Божим – щоб на добро. Необхідність, потребу, нужду, жагу добра в людині часто найкраще і швидше виробляє зло, застосоване до неї там, де вона його творила стосовно інших. Спокута гріхів предків дається для відчуття єдності поколінь нащадками і виховання відповідальності за майбутнє. Розуміння необхідності творити себе творцем добра, прискорює шлях накопичення Божого Духу. Але спокуса не дає дрімати духу, перевіряє його силу - надійність, стійкість – аж до смерті плоті.

Куди ми йдемо?

Короко – якщо не у прірву, то в нікуди. І це свята правда, не сперечайтесь. Не лише політика а й буття мирське. У політиці України точно прірва, до якої втягують суспільство дедалі глибше до бездни безвиході. Проявилось це тими колотнечами навколо кризи, газу, тарифів... беззаконня і безвідповідальності у владі та пастково безвиході із злиднів для народу. Буття останнього затьмарене багатьма негараздами настільки, що люди навіть не звертають на те, що їхнє вимирання набирає оберти, не дивлячись на подвоєння народжуваності. І це, до деякої міри зрозуміло, бо треба більше думати про живих, мертвими Бог опікується. Давайте думати про живих. Очевидно, що криза в Україні лише починається, її наразі вдалося владі зробити такою. Для чого їй це? – Хіба не бачите, як її (кризу) «спасують». Банки згребли все, так їм за це мільярди. Кому вони відстануться, запитувати? – То ж бо й воно – не нам. Можна звичайно, дати ці кошти народу безгрішному, а він ці гроші з голоду понесе на базар, до крамниці, дасть податки, наповнить банки і все закрутиться. Але хіба такі варіанти, при оцих правителях, їм потрібні? Їм треба, щоб ми ще більше у борги гепалися, мовляв: слухняніші будемо та гавкати почнемо на кого покажуть. Політика у них така, жити суспільству не для розвитку, не для збільшення благ, спокою, а для політики. Наче не знають, що у демократії, політика на службі в людей: кожній особі і громадськості. Вона потрібна лише для того, щоб згуртувати населення за сприйняттям суспільством напрямків його розвитку. У нас навіяки, політика руйнує будь-яку спробу населення згуртуватися для досягнення цілей благополуччя усім. Населенню нав'язують політиків від шкуродержих кланів і не дають стати політикам від народу. Але населення це вже розуміє. Геть – усіх! Ось найпопулярніший сьогодні лозунг. Чим він може бути небезпечним, що кричати-муть: геть усіх – отаманом буду я, а народу знову треба знайти справжнього добротинця. Для цього народу треба перестати вибирати з двох злих доброго. Неможливе таке, щоб із злого добре взяти. Хіба що за певний час переродити, як коноплю – рвуть, мочать, сушать, б'ють, труть, чешуть, крутять... – щоб зробити з неї сорочку, а коли швидко, то лиш наркотик – дурман мають, а після – біду ще більшу.

Шукайте справжнє добре, відмовляючись від тимчасових вигод і утікаючи від всякого зла у будь-якому його вигляді, а головне не мінуйте на ще гірше, не служите гіршому, щоб потім знову плакати.

Оце та формула, якою можна і треба вирішити проблему досягнення покращення життя. Як побачити добру людину? Просто. Вона від природи добра, нікого не обманяла, їй соромно заздрити чужому, вона не збагачує багатих чи злочинців, а найперше піклується про убогих, тих хто також чинить добре. Тож йдімо до доброго.

Анатолій Войтко
– голова Ради З'єднання борців «За справедливість»

“Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.

Свідоцтво про державну реєстрацію

КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

Голова редакційної ради

Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

РЕКВІЗИТИ редакції:

вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: bzs@netish.com.ua; zbzs1@rambler.ru

веб-сайт, <http://zbzs.at.ua>

р/р 26008052408714 ХФ “Приватбанк”
м.Хмельницький МФО 315405,
Код ЄДРПОУ 35261118

Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні
Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 1000 Зам. №